

Opublikowano dnia 1 lutego 1956 r.

B 27 K 3/52

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36946

Kl. 38 h, 2/01

Antoni Nowakowski

(Warszawa, Polska)

Zbigniew Folta

(Gdynia, Polska)

i Stefania Pięczka

(Gdynia, Polska)

Sposób zwiększania toksyczności i odporności na wymywanie środków impregacyjnych, zwłaszcza do drewna

Udzielono patentu z mocą od dnia 31 marca 1953 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób zwiększania toksyczności i odporności na wymywanie impregnatów, zwłaszcza do drewna i betonu.

Większość znanych dotychczas środków do impregnacji drewna, niezależnie od tego czy są impregnatami organicznymi czy też nieorganicznymi i niezależnie od zastosowanych w nich rozpuszczalników, nie posiada zazwyczaj zdolności utrwalania się na włóknie materiału impregnowanego odnośnym impregnatem i nie wiąże się chemicznie z włóknami tego materiału, wskutek czego materiał taki ulega po pewnym czasie wymywaniu i przedmiot impregnowany podlega szkodliwemu działaniu gnilnemu.

Niedogodności tych znanych impregnatów nie wykazuje impregnat otrzymany sposobem według wynalazku, polegającym na dodawaniu do każdego znanego impregnatu zaprawy w postaci mieszaniny dwóch związków, z których jeden posiada właściwość barwienia włókna lub też muru lub tym podobnego przedmiotu i jest np. barwnikiem, drugi zaś posiada właściwości garbujące, czyli jest dowolnym garbnikiem. Tak otrzymana mieszanina, brana w stosunkach mniej więcej molowych i użyta w małych ilościach, czyni impregnowane włókno podatnym na wiązanie znacznych ilości tych środków impregacyjnych i czyni je w znacznym stopniu odpornymi na wymywanie.

Wynalazek dotyczy więc nie określonych mieszanek impregnych, lecz ma na celu uszlachetnienie znanych impregnatów o słabej sile grzybobójczej, jakimi są np. sole żelaza glinu, cynku lub magnezu, tj. przekształcanie tych impregnatów słabych, na impregnaty o bardzo dużej sile grzybobójczej.

Przykład. Do roztworu chlorku, cynku lub fluorku sodu dodaje się mieszaninę jakiegokolwiek barwnika (np. żółcień Martiusa) oraz jakiegokolwiek garbnika (np. wyciągi z kory, brzezki pogarbarskie), otrzymując impregnat o bardzo zwiększonej toksyczności i bardzo odporny na wymywanie.

Wynalazek posiada duże znaczenie gospodarcze, ponieważ pozwala na wykorzystanie wszelkich odpadków przemysłu barwnikowego i garbarskiego.

Zastrzeżenie Patentowe

Sposób zwiększania toksyczności i odporności na wymywanie środków impregnych, zwłaszcza do drewna, znamienny tym, że do znanych środków impregnych, dodaje się mieszaninę substancji garbującej i substancji barwnikowej.

Antoni Nowakowski

Zbigniew Folt

Stefania Pięczka

zastępca: Kolegium, Rzeczników Patentowych.